

ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΟΡΕΙΑ

Το έχουμε τονίσει με διάφορες αφορμές. Τα σχέδια που αφορούν την δημόσια τάξη στις γειτονιές μας, σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνουν μονάχα την αστυνομία.¹ Προκειμένου να επιτευχθεί ο κρατικός έλεγχος σε κάθε γωνιά της μητρόπολης, μπαίνουν σε λειτουργία ένα σωρό μηχανισμοί, πολλοί εκ των οποίων θεωρούνται στην πλειοψηφία τους «αθώοι» ή εν πάση περιπτώσει άσχετοι με τη δουλειά των μπάτσων. Κι όμως, αν τους ρίξει κανείς μια πιο προσεκτική ματιά, οι μηχανισμοί αυτοί είναι απόλυτα ευθυγραμμισμένοι με τις προσαγές της δημόσιας τάξης. Οι μπάτσοι από μόνοι τους δεν επαρκούν για να επιβάλλουν την πειθαρχία στον δημόσιο χώρο. Χρειάζονται στο πλάι τους δημάρχους με καλές ιδέες, συνεργεία καθαρισμού, αριστερούς ρουφιάνους, τοπικούς δημοσιογράφους. Όλοι αυτοί μαζί, ένστολοι και μη, είναι που ρίχνονται στην μάχη εναντίον μας σε κάθε γειτονιά.

ΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ ΚΙ ΟΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ

Μια από αυτές τις γειτονιές είναι και το Μαρούσι, στα βόρεια της Αθήνας. Εκεί, μεταξύ άλλων γειτονιών, δραστηριοποιείται το antifa north, ομάδα που ανήκει στην κοινότητα Athens Antifa, οπότε μαθαίνουμε τακτικά νέα. Το Μαρούσι, λοιπόν, εργατογειτονιά δεν το λες. Και πράγματι, η μεσαία τάξη κι η κουλτούρα της είναι εμφανώς κυρίαρχες στον δημόσιο χώρο. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι από την γειτονιά λείπουν οι αντιθέσεις.

Πρώτον, κάποιος πρέπει να δουλέψει στα αμέτρητα μαγαζιά του εμπορικού κέντρου που η μεσαία τάξη καταναλώνει και διασκεδάζει. Δεύτερον, στο Μαρούσι υπάρχει ένας σταθμός ΗΣΑΠ ο οποίος ξεφορτώνει αδιάκοπα παρέες πιστωτικών από τις γύρω γειτονιές, παρέες που δεν έχουν τα φράγκα ή δεν ψήνονται να πάνε να στοιβαχτούν στα μαγαζιά πλάι στους κυριλέδες. Οπότε, κατοικοεδρεύουν μέρα-νύχτα στις πλατείες που βρίσκονται πέριξ του σταθμού, μαζί με τους ντόπιους. Τρίτον, στο Μαρούσι βρίσκεται η ΣΕΛΕΤΕ, κομμάτι της οποίας είναι κι ένα σύμπλεγμα ΕΠΑΛ με πάνω από χίλιους μαθητές και μαθήτριες. Όλα τα παραπάνω δημιουργούν μια συνθήκη πολύ γνώριμη σε όποιον μένει και κυκλοφορεί στις γειτονιές των βορείων. Με την πρώτη ματιά η κυριλέ μεσαία τάξη βρίσκεται παντού. Με μια δεύτερη, όμως, στα περιθώρια και στις χαραμάδες της γειτονιάς, η εργατική τάξη είναι παρούσα.

Φυσικά, όπου υπάρχει εργατική τάξη, υπάρχει κι ανάγκη για την πειθαρχία της. Στο Μαρούσι, το σχέδιο δουλεύεται από καιρό. Τελευταία, ωστόσο, το σχέδιο για τον έλεγχο του δημόσιου χώρου και της εργατικής τάξης στην συγκεκριμένη γειτονιά έχει κλιμακωθεί. Όχι απλά με περισσότερους φάρους να τριγυρνάνε στους δρόμους. Αλλά με ένα σωρό μηχανισμούς οι οποίοι, δίχως να αποτελούνται από ένστολους, συμμετέχουν με τα μπουनिया στα αστυνομικά σχέδια. Νομίζουμε ότι έχει σημασία να μπορούμε να τους αναγνωρίσουμε ως αυτό που πραγματικά είναι: εχθρικά εργαλεία στα χέρια του κράτους για την επιβολή της δημόσιας τάξης. Και αυτό θα κάνουμε παρακάτω.

Η ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙ «ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ»

Αυτό που ονομάζεται «τοπικός Τύπος», συνήθως μας προκαλεί πηγαία αδιαφορία και βαρεμάρα. Κι όχι άδικα. Τα κακογραμμένα άρθρα φυλλάδων και μπλογκ για την τάδε λακκούβα ή την δείνα σπασμένη τσουλήθρα δεν πάνε και για Πούλιτζερ. Παρ' όλα αυτά, όπως έχουμε επισημάνει και παλιότερα,² αν έχει κανείς το κουράγιο να σκαλίσει την ακατάσχετη μπουρδολογία τους, πάντα θα ανακαλύψει σημαντικότερα πράγματα να κρύβονται από πίσω. Στην περίπτωση του Αμαρουσίου, ο τοπικός Τύπος έχει ριχτεί εδώ και κάμποσο καιρό σε μια εκστρατεία τρομοκρατίας και λοιδορίας της εργατικής νεολαίας.

Και δώστου συνταρακτικές αποκαλύψεις για συμμορίες ανηλίκων που ψειρίζουν άλλους ανηλικούς σε παιδικές χαρές κρατώντας τσιγάρα στο χέρι,³ δώστου κραυγές αγωνίας από τον δήμο για το αίσθημα ασφάλειας που έχει πάει περίπατο επειδή οι βάνδαλοι πετάνε κάτω τα σκουπίδια τους,⁴ δώστου συλλόγους γονέων και κηδεμόνων που κάνουν έκκληση για ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς επειδή η παραβατικότητα στα σχολεία έχει αυξηθεί.⁵ Εν τω μεταξύ,

τα σχετικά άρθρα συνοδεύονται πάντα από φωτογραφίες όπως η παρακάτω:

Μας κάνουν σαφές, δηλαδή, μέσω της εικόνας, ότι στο στόχαστρο πρέπει να μπου οι παρέες των γειτονιών που είναι ντυμένες με συγκεκριμένο τρόπο, που αράζουν έξω, που πίνουν κάνα μπάφο. Με άλλα λόγια, το πρόβλημα είναι η εργατική νεολαία της γειτονιάς, της οποίας η ύπαρξη και μόνο στον δημόσιο χώρο θα πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως εγκληματική. Αυτό το μήνυμα εκπέμπουν οι τοπικοί αρθρογράφοι.

Φυσικά όλα αυτά μπορεί να φαίνονται αστεία σε όποιον έχει κάνει έστω και μία βραδινή βόλτα στο Μαρούσι. Κι όμως, αυτή ακριβώς η φιλολογία είναι που χρησιμοποιείται προκειμένου να δικαιολογήσει ύστερα την ασφυκτική πίεση από τους μπάτσους σε κάθε γωνιά της γειτονιάς. Αυτή η φιλολογία χρησιμοποιείται προκειμένου οι δημοτικοί παράγοντες να μπορούν να μιλούν για «το πρόβλημα ασφάλειας τόσο στο κέντρο της πόλης όσο και στα σχολεία» και να δικαιολογείται ότι πλάι στην αστυνομία στον Δήμο Αμαρουσίου υπάρχει πλέον και μια ιδιωτική εταιρεία security που έχει ξαμολύσει βαριεστημένους wannabe μπάτσους να κόβουν βόλτες στο κέντρο της γειτονιάς νυχθημερόν.⁶

Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ»

Φυσικά, δεν είναι μόνο οι δημοσιογράφοι που έχουν βαλθεί να μας πείσουν ότι στο Μαρούσι υπάρχει κάποιου είδους «πρόβλημα». Οι τοπικές αριστερές οργανώσεις δείχνουν διατεθειμένες να κάνουν την ίδια ακριβώς δουλειά, αλλάζοντας μονάχα λίγο την αφήγηση. Αντί για «εστίες εγκληματικότητας» αναδεικνύουν τις παρέες που κυκλοφορούν στους δημόσιους χώρους και τα σχολεία της γειτονιάς ως «εστίες φασισμού».

Η τελευταία έκφανση του συγκεκριμένου σχεδίου που έλαβε χώρα στο Μαρούσι μάς είναι γνώριμη από την υπόθεση των ΕΠΑΛ της Σταυρούπολης στην Θεσσαλονίκη.⁷ Σεκίτες και κεερφάδες κατάφεραν και πάλι να μαζέψουν μερικές φάπες, αυτή την φορά μπροστά από την είσοδο της ΣΕΛΕΤΕ, και μετά χρησιμοποίησαν το γεγονός προκειμένου να διατυμπανίσουν ότι τα ΕΠΑΛ του Αμαρουσίου είναι γεμάτα με φασιστικά στοιχεία και να εκπέμπουν «σήμα κινδύνου» γιατί στην γειτονιά δρουν «φασιστικές γκρούπες».

Τι πρέπει να γίνει λοιπόν σε αυτήν την περίπτωση, κατά την γνώμη των αριστερών; Από την μία πρέπει να πάψει η αστυνομία να «έχει άλλες προτεραιότητες» και να κάνει σωστά την δουλειά της.⁸ Δηλαδή οι ασφυκτικοί έλεγχοι των μπάτσων όχι απλά δεν νοούνται ως εχθρικοί, αντιθέτως αναδεικνύονται ως απαραίτητοι για λόγους αντιφασισμού. Από την άλλη, πρέπει όλα τα σχολεία να ακολουθήσουν το παράδειγμα του 1ου ΓΕΛ Αμαρουσίου. Εκεί, κατόπιν όσων έλαβαν χώρα στην ΣΕΛΕΤΕ, το 15μελές μαζί με τον «δημοκράτη και προοδευτικό διευθυντή του σχολείου» και τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων ανέλαβαν

να ενημερώσουν τα παιδιά για «το τι σημαίνει φασισμός όσο και για τη σημασία της ψήφου, για να μην απέχουν, όπως συμβαίνει σε μεγάλο ποσοστό».⁹ Με άλλα λόγια, οι μπάτσοι θα σας κυνηγάνε, εμείς θα σας βρίζουμε και έπειτα θα πρέπει να σκύψετε το κεφάλι και να ψηφίσετε και ΣΥΡΙΖΑ!

Έτσι, λοιπόν, οι αριστερές αφηγήσεις έρχονται να συμπληρώσουν την κρατική φιλολογία περί εγκληματικότητας. Και οι δύο πλευρές μιλούν για τις ίδιες φιγούρες και καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα: υπάρχει πρόβλημα! Άρα χρειάζομαστε περισσότερους μπάτσους να επιτηρούν και πλάι τους την συντονισμένη δράση διευθυντών, συλλόγων γονέων και δεν συμμαζεύεται.

ΟΙ «ΑΘΩΕΣ» ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ας προσθέσουμε στην λίστα των μηχανισμών που λειτουργούν σε σύμπνοια με τις αστυνομικές στοχεύσεις δίχως να φορούν στολή και έναν ακόμα. Τις πολιτιστικές εκδηλώσεις των Δήμων!

Εκ πρώτης όψεως πρόκειται για άνευ κάθε σημασίας και κάθε ενδιαφέροντος μαζώξεις. Κι όμως, αν το καλοσκεφτούμε, υπάρχει κι εδώ διαφορετικό διακύβευμα και δεν είναι άλλο από την μάχη για τον δημόσιο χώρο. Οι πλατείες και τα πάρκα που καταλαμβάνονται με κάθε αφορμή από τέτοιου είδους εκδηλώσεις, γίνονται στη στιγμή αφιλόξενα περιβάλλοντα για τους φυσικούς θαμώνες τους που κατά πάσα πιθανότητα δεν ψήνονται να ακούσουν Μπαχ ή να δοκιμάσουν τοπικές λιχουδιές. Σίγουρα πάντως δεν ψήνονται να μοιραστούν τον χώρο τους με την μεσαία τάξη που αποτελεί το βασικό κοινό αυτών των event και η οποία τους θεωρεί «εγκληματίες» ή «φασίστες» αναλόγως πολιτικών προτιμήσεων. Κι έτσι οι φυσικοί θαμώνες εκτοπίζονται προσωρινά, αλλά ταυτόχρονα εκπέμπεται και ένα πιο γενικό μήνυμα. Υπάρχει «ορθή χρήση» για τους δημόσιους χώρους και περιλαμβάνει αθλητικό ή πολιτιστικό περιεχόμενο και όχι άσκοπο άραγμα, περιεργες μουσικές και μπίρες. Ο Δήμος, οι φορείς του και οι καθωσπρέπει κάτοικοι είναι υπεύθυνοι να την διασφαλίζουν. Όποιος κι όποια παρεκκλίνει, θα θεωρείται παρείσακτος και επικίνδυνος. Η αστυνομία βρίσκεται στο φόντο, έτοιμη να συνδράμει.

Αυτό ακριβώς το μήνυμα εκπέμφθηκε και στα «μουσικά εγκαινία» μιας πλατείας στην περιοχή του Σωρού στο Μαρούσι που είχαν διοργανωθεί από την Δημοτική Αρχή σε συνεργασία με το τοπικό ωδείο. Προτού ηχήσουν οι μελωδίες κλασικής μουσικής, ο Δήμαρχος «αναφέρθηκε και στο μείζον ζήτημα της ασφάλειας για τη νέα πλατεία που αφορά στην περίφραξη της, δεδομένων των κακόβουλων ενεργειών από αγνώστους ιδίως κατά τις νυχτερινές ώρες» και έπειτα «χαρακτήρισε τη νέα πλατεία ως ένα “στέκι” κατάλληλο για ήπιες αθλητικές δραστηριότητες αλλά και την πολιτιστική ανάπτυξη και ψυχαγωγία των κατοίκων της περιοχής».¹⁰

Ο Δήμαρχος δεν αφήνει αμφιβολίες. Μπορεί οι πολιτιστικές εκδηλώσεις να μην διοργανώνονται από το τοπικό Α.Τ., αλλά είναι ένα ακόμα εργαλείο επιβολής της δημόσιας τάξης και διεκδίκησης του δημόσιου χώρου. Και σαν τέτοιο χρησιμοποιούνται.

ΟΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Τι σχέση μπορεί να έχει με το θέμα μας το ότι τα καφάο του Αμαρουσίου μοιάζουν πια όπως βλέπουμε στην εικόνα;¹¹ Κατά την γνώμη μας τέτοιου είδους «καλλωπισμοί» αποτελούν κι αυτοί έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα επιβολής της πειθαρχίας στις γειτονίες. Διότι, ας μην γελιόμαστε, δεν είναι αισθητικό το ζήτημα. Το ζήτημα είναι ότι στον δημόσιο χώρο θα πρέπει να μιλάει αποκλειστικά και μόνο το κράτος και οποιαδήποτε άλλη μορφή έκφρασης θα πρέπει να εξαφανίζεται με συνοπτικές διαδικασίες. Τα καφάο αποτελούν τρανό παράδειγμα. Εκεί φιλοξενούνται οπαδικά συνθήματα, στιχάκια, αυτοκόλλητα, αφίσες, ατάκες σε δεκάδες διαφορετικές γλώσσες, ταγκιές και δεν συμμαζεύεται. Δηλαδή εκεί μιλούν όλοι όσοι απαγορεύεται να έχουν οποιοδήποτε είδους φωνή, όλοι όσοι απαγορεύεται να διατυπώνουν την παραμικρή διαφωνία για όσα διαδραματίζονται στην καθημερινότητά τους. Η αντικατάσταση αυτού του μωσαϊκού με ξενέρωτες ζωγραφίες δεν είναι στην πραγματικότητα «εικαστική παρέμβαση». Είναι μια ακόμα απόπειρα επιβολής της παντοκρατορίας του κρατικού λόγου στο μικροεπίπεδο των γειτονιών. Είναι ένα ακόμη παράδειγμα επιβολής της πειθαρχίας, δίχως να απαιτείται η ενεργοποίηση της αστυνομίας.

Τι καταλάβαμε, λοιπόν, από την περιήγηση μας στο Μαρούσι; Καταλάβαμε ότι η δημόσια τάξη δεν είναι απλό πράγμα. Και σίγουρα δεν μπορείς να ξεμπερδέψεις με δαύτην απλά ρίχνοντας μπινελίκια στους μπάτσους. Καλή αφετηρία, ομολογουμένως, αλλά είναι εξίσου απαραίτητο να πάμε ένα βήμα παρακάτω. Διότι γύρω από την αστυνομία διαρθρώνεται ένα πλέγμα από αμέτρητες καθημερινές φιγούρες οι οποίες έχουν συμφέρον και αποκομίζουν ανταλλάγματα από την επιβολή της πειθαρχίας στην εργατική τάξη. Είναι οι δημοτικές αρχές που αναλαμβάνουν να μεταφέρουν τα μεγάλα κρατικά σχέδια στο μικροεπίπεδο κάθε συνοικίας, είναι τα τοπικά μίντια που δεν αποτελούν παρά ένα ακόμα μεγάλφωνο των κρατικών αφηγήσεων μέσα στη γειτονιά, είναι οι αριστερές οργανώσεις που είναι οργανικά ενταγμένες στα κρατικά σχέδια για έλεγχο της εργατικής τάξης ενώ παράλληλα κοιτάζουν να αποκομίσουν και καμιά ψήφο, είναι διάφοροι ξεφτιλισμένοι καλλιτέχνες έτοιμοι να συμβάλλουν στη φίμωση των κατώτερων στρωμάτων της κοινωνίας. Είναι πολλοί ακόμη που ρίχνονται καθημερινά στην μάχη εναντίον μας. Φυσικά, το Μαρούσι είναι απλά ένα παράδειγμα. Η ίδια μάχη κρύβεται πίσω από τάχα αθώες εκδηλώσεις, καλλιπαστικές ενέργειες και αριστερές κοινωνικά ευαίσθητες παρεμβάσεις σε όλα τα μήκη και πλάτη της μητρόπολης. Και καλά θα κάνουμε να την αναγνωρίζουμε ως αυτό που είναι.

1. Δείτε για παράδειγμα την αφίσα του αυτονομη antifa που πιάνει το παράδειγμα των μαρσάθωνων: «Η στρατιωτική εκκένωση του κέντρου είναι εκνευριστική, το γέμισμά του με ηλίθιους παραπάει», 04/2016.
2. «Τοπικές Φυλλάδες, Φιλόδοξοι Δήμαρχοι, Σιχαμένοι Μικροαστοί», *Antifa* #57, 04/2020.
3. «Συμμορίες ανηλίκων – Μαρούσι: Νέο “χτύπημα” με θύματα 12χρονους – Τους κυνήγησαν 16χρονοι για να τους κλέψουν τα κινητά», *Ενυπόγραφα*, 12/09/2022.
4. «Δήμαρχος Αμαρουσίου: “Εγκληματικά φαινόμενα απειλούν την ασφάλεια των δημοτών”», to10.gr, 17/06/2022.
5. «Τα 5+2 προβλήματα που έθεσε η Ένωση Συλλόγων Γονέων Αμαρουσίου στη Δημοτική Επιτροπή Παιδείας», *Ενυπόγραφα*, 09/12/2022.
6. «Ιδιωτική εταιρεία φύλαξης θα περιπολεί σε δημοτικά κτήρια, σχολεία και εμπορικό κέντρο στο Μαρούσι», *Ενυπόγραφα*, 28/02/2022. Από το ίδιο και τα λόγια του Δημάρχου για το «πρόβλημα ασφάλειας».
7. Περισσότερα για το θέμα θα βρείτε στο «Ο Κωδικός ΕΠΑΛ», *Antifa* #77, 03/2022.
8. Όλα αυτά στην ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ σχετικά με το ζήτημα που την βρήκαμε στο «Αντιφασιστική διαδήλωση την 1η Νοεμβρίου στο Ηράκλειο Αττικής και αντιφασιστική συναυλία στο Μαρούσι στις 12/11», *Ενυπόγραφα*, 19/12/2022.
9. Μάγδα Σκούντζου, «Αντιφασιστική δράση και... μικρές, ωραίες ιστορίες», *Η Εποχή*, 06/11/2022.
10. «Μουσικά... εγκαινία της νέας πλατείας πλησίον του Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου στον Σωρό», *Αμαρυσία*, 28/09/2022.
11. Φωτογραφίες και πληροφορίες για αυτή την δράση του δήμου βρήκαμε στο «11 άχαρα γκρι κουτιά μετατρέπονται σε έργα τέχνης στο Μαρούσι», *Μαρούσι24*, 07/03/2022.

